

MALÁ FIRMA

ŽUFÁNEK

ÚSPĚCH V LAHVI

Vyvážet absint do Austrálie pro něj bylo snazší než naučit Čechy pít kvalitní alkohol. Martinu Žufánkovi a jeho rodině se s malým lihovarem daří oboje. Pomohla jim ale i jedna smutná náhoda. Metanolová aféra.

PAVEL KALOUŠ, FOTO: MATĚJ SOVA

Dát si v pražském baru slivovici z Moravy je to poslední, co by vás napadlo. Pokud tedy zrovna nestojíte o nálepku podivina a milovníka folkloru. Jenže časy se evidentně mění.

„Slivovice měla dluho image laciňného piti, které vám přiveze tetička z Moravy spolu s uzeným masem. Při tom kvalitní ovocný destilát je naopak luxusní pití,“ říká Martin Žufánek.

Muž, který má ve svém profilu na Twitteru napsáno „lihovarník, absintový evangelista a ginový hybatel“, se rozhodl svá slova dokázat a naučit Čechy přijít dobré slivovici na chut.

Přý proto, aby jí vrátil někdejší slávu. Zcela jistě v tom ale viděl i dobrý byznys. Se svými rodiči a dvěma bratry proto před 13 lety rozjel ve velkém to, co na Moravě znají po generace. Tedy „handmade“

Martin Žufánek úspěšně konkuруje velkým lihovarům i s rodinou výrobou.

destilace, vlastní ovoce a žádny příměchaný líh. Nic víc nebylo potřeba.

Jejich rodinný lihovar Žufánek dnes vyrobí ročně 40 tisíc litrů alkoholu. A většina se vypije v Praze a okolí. Tedy tam, kde se na moravské pálenky nedávno dívalo skrz prsty.

„Děláji to poctivě a dobře, ale hlavně mají dobré zvládnutý

marketing, z malých lihovarů se dokázali nejlépe prosadit tam, kde je to potřeba,“ přiznává i Jan Kadlec z konkurenční destilérky Agnes.

Jen proto bychom ale o Žufánkovi ve Forbesu nepisali. Rehabilitace se totiž pod touhle značkou nedokázala jen slivovice, ale i gin a absint. Při pohledu na vyděšené turisty, kteří

v pražských barech zírají na hořící skleničky s pochybnou zelenou tekutinou, byl evidentně nejvyšší čas.

„Když jsem poprvé přijel na absintový festival do Švýcarska, myslí jsem si, že mi propichají pneumatiky. Absint z Česka brali jako hroznou potupu,“ přiznává Žufánek.

Ted už se bát nemusí. Jeho absinty L'Ancienne a La Grenouille se totiž v uznávaných žebříčcích pravidelně objevují v desítce nejlepších. Na světě. Ted je podle Žufánkových na řadě gin.

Dva roky od metanolové aféry, která pití tuzemského tvrdého alkoholu proměnila v ruskou ruletu a spoustu malých lihovarů zlikvidovala, to zní až blázničně. Jenže Žufánkovým paradoxně pomohla. „Lidi přestala zajímat jen nejnižší cena a alkohol v plastových kanystrech,“ přiznává pozitivní efekt Žufánek.

Proč už víte. Ted zbývá vyčeštít, proč se začali zajímat zrovna o Žufánek. Pro odpověď se musíme vypravit

ŽUFÁNKOVY ABSINTY SE V ŽEBŘÍČCÍCH OBJEVUJÍ V DESÍTCE NEJLEPŠÍCH NA SVĚTĚ.

až ke slovenským hranicím kousek za Uherské Hradiště. Konkrétně do vesničky Boršice u Blatnice. Tady jsou totiž Žufánkovi doma.

Otec Josef se stará o sady a včely, matka Marcela o ekonomiku firmy, jejich nejmladší syn Jan o destilaci, prostřední Josef řeší expedici a nejstarší Martin destiluje a je obchodním ředitelem.

A také hlavním vizionárem, který svými nápady táhne celou firmu.

Jeho začátek září, slunce pálí a Martin Žufánek se spokojeně prochází sadem ve stráni nad domky, sleduje otce a brigádníky, kteří sklízejí švestky,

a občas se do jedné zakousne. „Až tátu uvidí, že mu šlapu po úrode, vypadá mi,“ usměje se, když fotografovi půzuje pod obsypanými stromy.

Josef Žufánek starší je začal vysazovat před 20 lety. Jeho synové tehdy přes silnici provozovali kovoobrácení dílnu a on se stal na svůj vinohrad. Ani jedno ale nemělo velkou perspektivu. „Když ty stromy sázelaš, říkal nám: Chlapci, jednou se vám to bude hodit,“ vzpomíná Martin.

Dnes tady na 15 hektarech sklidí každý rok 300 tun švestek a dalších 100 tun jiného ovoce. O kus dál ve Vizovicích v likéřce Rudolf Jelínek vypálí za stejnou dobu 25 tisíc tun. Na rozdíl od Žufánka ale většina ovoce pochází z různých koutů Evropy. Zaručit kvalitu je pak složitější.

1. Sklizeň začíná v srpnu. Letos je švestek méně než loni, důležitější je ale stejně obsah cukru v plodech. Čím je ho více, tím více alkoholu se vypálí.

SLIVOVICE VE ČTYŘECH KROCÍCH

1. Sklizeň začíná v srpnu. Letos je švestek méně než loni, důležitější je ale stejně obsah cukru v plodech. Čím je ho více, tím více alkoholu se vypálí.

2. Ve velkých nádržích pak ovoce kvasí až půl roku, během něhož kvasinky přemění cukr na etanol. V kvasu zůstávají i pecky, proto při pálení vzniká i obávaný metanol. Ovšem v neškodném množství.

3. Klíčová je destilace. Kvas se ve dvou kotlích zahřívá přibližně na 78 stupňů, kdy alkohol vře. Páry se následně vedou do chladicí a tam kondenzují na kapalný alkohol.

4. Část destilátu se stáčí hned, část nechávají Žufánkovi uležet. Čas slivovice zjemuje. Vlastní design lahvi má lihovar teprve rok, kdy si na něj poprvé „vydělal“.

bodřeho Moraváka lehce zachmuří. Vadí mu, když se do destilátu přileví láh, což je běžná praxe u největších výrobců. Proto to sám nedělá.

Jednoduše proto, že nemusí. To, co u Žufánků vypálí za rok, vyrobí u Rudolfa Jelínka za dopoledne. Produkce jedničky na trhu se totiž pohybuje kolem 2,5 milionu litrů ročně.

Na rozdíl od konkurence má Žufánek nad destilací naprostou kontrolu, protože se při ní střídají jen dva lidé. Kromě Martina ještě jeho nejmladší bratr Jan. „Na podzim zalezeme do palírny a vylezeme z ní v březnu,“ směje se Martin a pohotově nadiktuje bratrovi ze zaplombovaného měráku objem vypáleného alkoholu.

V malé místnosti je horko a voní to tady po hruškách. Žufánkovi si palírnu postavili hned vedle svého domu – je to praktické, protože Martin tady tráví spoustu času. Vypálit 50 litrů alkoholu trvá tři hodiny. „Vypálím jen to, za co se nemusím stydět a co bychom si sami kupili,“ říká.

Přesvědčit o tom i velké distributory mu ale chvíli trvalo. Když v lednu 2001 Žufánkovi vypálili první várku slivovice, všichni tři bratři se sbalili a vyrazili na týden do Prahy. Chodili po hospodách a nabízeli svoje vzorky. Marně, všichni je odmítali. Nedůvěra zlomila až časem.

Teprve pak si mohl Žufánek splnit další sen. Vypálit svůj vlastní absint. Příkoupil 14 hektáru pozemků a začal na nich pěstovat vlastní bylinky. Pro ty, které v Česku nerostou, pak vyrazil do zahraničí. Třeba anýz, který je pro absint klíčový, dovezl z Egypta.

„V Česku se do absinta nikdo nehrne. Jednoduše je vzít tisíc litrů lihu a zamíchat do něj anýzové aroma. Jenže to není absint,“ zlobí se Žufánek a dá mi přivonět k listkům peleňku, které utrhla dva metry od sebe. „První voní správně. Tuhle vůni ale v absantu nechci,“ ukazuje na druhý.

Vytvořit dokonalý absint je totiž věda. A Žufánek v ní evidentně

vyniká. Svoje bylinky 36 hodin maceřuje v čistém lihu, který pak podruhé destiluje, a přitom pořád hlídá teplotu. A neustále ochutnává.

První pokusná šárže absantu se podle jeho slov ještě nedala pit, ale už ta třetí sklidila v zahraničí velký úspěch. Tak velký, že na uznávaném webu Wormholesociety.org je samotným milovníkům absantu vyhodnocen ten z Boršic u Blatnice dokonce jako nejlepší na světě.

Žufánek ho vyzáví do Ruska nebo Austrálie, jeho gin, který podobně jako absint destiluje z 16 bylin, se zase prodává v Německu nebo Itálii. „Gin nám otevřel dveře i na další trhy,“ říká.

Paradoxně to už ale nepotřebuje. „Dokážeme prodat 95 procent produkce, takže hledat nové trhy pro nás není tak důležité. Loni jsme třeba už v listopadu vyprodali deset z našich 19 produktů a dva měsíce jsme pak stáli,“ vzpomíná Žufánek.

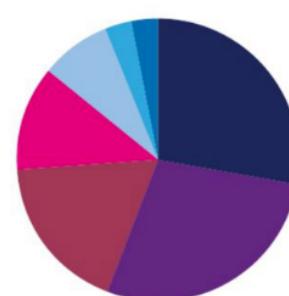
Roční obrat se pohybuje kolem 14 milionů korun, dalších šest milionů zaplatí lihovar na spotřební daně a firma se už dostala do černých čísel. Jenže to tak neplatilo vždy.

Poprvé se Žufánek dostal do zisku až loni, postupně investice do vybavení ve výši 33 milionů to dřív

neumožnily. „Měli jsme několikrát černé myšlenky, ale vždycky se to nějak zlomilo a zase přišlo něco, co nás nakoplo,“ říká Žufánek. To „něco“ byla i metanolová aféra v roce 2012.

CO VYRÁBÍ ŽUFÁNEK

SLIVOVICE 28 %
HRUŠKOVICE 28 %
LIKÉRY 18 %
ABSINT 12 %
MERUNKOVICE 8 %
GIN 3 %
OSTATNÍ DESTILÁTY 3 %

vyprodaní,“ přiznává Žufánek. Druhou stranou mince byly legislativní změny, které tvrdě dopadly hlavně na menší lihovary. Tedy i na Žufáneka.

Nejcitelnější je kacek pět milionů korun. „Pro nás to znamená, že máme na tři roky zastavené všechny investice. Nejsou na ně peníze,“ říká Žufánek. Třetí destilační kotel nebo nová střecha tak musejí počkat.

Přinejmenším část rodiny je ale paradoxně spokojená. „Já bych výhledově výrobu rozšířil, ale bráchorodíci jsou vylozeně proti. Chtějí to zachovat jako rodinnou firmu,“ tvrdí nejstarší ze synů. Více alkoholu by totiž znamenalo přijmut víc lidí, což by zase vedlo k menší kontrole nad výrobou destilátů.

A pro firmu, kde pracuje jen jeden člověk, který nenesí jméno Žufánek, je rodinná atmosféra evidentně důležitější než vidina rychlého růstu. „Loni jsme poprvé narazili na svoje limity, aktuální stav je naše hranice, co jsme schopni s bratrem vypálit,“ říká Martin Žufánek.

Jedno řešení už ale našel. Jen to ještě bude pár let trvat. „Musíme počkat, až vyrostou naše děti a budou moct legálně pit. Už na tom pracujeme,“ dodává s úsměvem. ☐

INZERCIE

Total Immersion®

TOTÁLNÍ PONOŘENÍ
DO CIZÍHO JAZYKA

nejintenzivnější program: 12 lekcí denně –
postup o jednu Berlitz úroveň za 1 týden –
simulace reálných obchodních situací –
výuka s dvěma lektory současně –
zkušení rodilí mluvčí –

CyberTeachers®

EFEKTIVNÍ STUDIUM
BEZ OMEZENÍ

- 5 cílových jazyků
- asistence živého lektora
- přístup on-line 24 hodin denně
- možnost kombinace se živými lektorem
- 218 specializací v 20 klíčových odvětvích

Berlitz

A Global Education Company